

af profetiske og poetiske Skrifter af det gamle Testamente. Disse to Hæfter er udgivet for at vise, hvordan man har tænkt sig, at dette Foretagende skulde gennemføres, og disse to Hæfter er der, tror jeg, ikke andet end godt at sige om; de er baade i den ene og i den anden Henseende vellykkede. Det er ikke nogen helt ny Oversættelse, der her præsteres, saa vilde denne Sum vistnok ikke slaa til. Man lægger Professor Frantz Buhls Oversættelse til Grund, den bliver gennemset, og der bliver foretaget visse Ændringer, for at Sproget kan blive lettere og Værket mere tilgængeligt for Lægfolk, end Professor Buhls Oversættelse maa siges at være. Naar jeg fremdrager dette, er det for at spørge, om nu ogsaa denne Bevilling vil være tilstrækkelig, eller om vi ikke der kan faa ret store Overraskelser. Det er ganske vist det danske Bibelselskab, der har søgt om Bevillingen, og dette Selskab formaar sikkert at gennemføre et saadant Arbejde. Men Tiderne bereder os ogsaa paa dette Omraade ikke saa faa Vanskeligheder, og det er vel ikke sikkert, at de Beregninger, der var lagt, slaar til. Dertil kommer, at Sjælen i dette Foretagende var vel nok Biskop, Dr. Poulsen i Viborg, som er afgaaet ved Døden. Og jeg kunde nok lide, om Ministeren vilde give en lille Redegørelse, saa vi kunde faa en Forestilling om, hvorvidt nu ogsaa Arbejdet kan udføres for den Sum, der er bevilget, eller for i alt Fald et mindre Tillæg dertil. Som Foretagendet er planlagt, er det Meningen, at der først skulde komme en Prøveudgave i et mindre Antal Eksemplarer, for at de kritiske Bemærkninger, der kunde være at gøre dertil, kunde komme frem, og saa skulde den endelige Oversættelse, den endelige Ud-gave komme. Jeg ønsker i høj Grad, at dette Arbejde skal fremmes; for at man skal bruge en fremmed Oversættelse af det gamle Testamente i Stedet for den reviderede, vi har, og som er af en saa gammel Dato, at der er saa meget i den, der ikke er godt, det synes jeg ikke er rigtig heldigt.

Men naar jeg drager dette Spørgsmaal frem, er det, fordi der er et andet Omraade, som hører ind under Undervisningsministeriet, hvor der er blevet beredt os store Overraskelser, det er med Hensyn til Ordbogen over det danske Sprog. Det er et Arbejde, der er under Udførelse, og en Del af det er jo allerede udkommet. Denne Ordbog over det danske Sprog gaar under Verner Dahlerups Navn; men det er Det

danske Litteraturselskab, som i Virkeligheden gør det store Arbejde. Der er sluttet flere Overenskomster i den Anledning, Begyndelsen blev gjort i 1911—12, og det forekommer mig, at Tinget skal kende lidt til det. Den Gang blev der givet en 10-aarig Bevilling paa 60 000 Kr., altsaa 6 000 Kr. om Aaret; men det viste sig hurtigt, dels at Verner Dahlerups Forarbejder var mere udførlige, end denne Bevilling gik ud fra, og dels at Krigen og den Fordyrelse, som den medførte, bevirkede, at den første Bevilling paa ingen Maade kunde slaa til. Og i 1915—16 fik vi saa en første Del af en 10-aarig Bevilling paa i alt 120 000 Kr. fra Statens Side, hvorefter Carlsberg-Fonden tilsagde et lignende Beløb — jeg maa sige, at Carlsberg-Fonden har været trofast i at følge med Staten til de stadig nye Udgifter, der kom —, og man gik ud fra, at Manuskriptet saa kunde være færdigt i Løbet af 10—12 Aar, og at man derigennem skulde være sikker. Det gør et ejendommeligt Indtryk paa en, naar man læser den Beretning, der den Gang blev afgivet til Finansudvalget, hvor man gik ud fra, at nu var alting sikret, og de Beregninger, der nu var gjort, skulde holde baade fra Forlagets Side, fra Selskabets Side, der har med Arbejdet at gøre, og fra Bevillingsmyndighedernes og Carlsberg-Fondens Side; thi nu er vi kommet op paa ganske andre Summer. I det Forslag, vi har her, tales der om en Syvendedel af en Bevilling paa 688 000 Kr., og vi kommer altsaa ind paa en aarlig Bevilling fra Statens Side — og den bliver temmelig langstrakt — paa 40 000 Kr., og en tilsvarende Bevilling fra Carlsberg-Fondens Side. Men nu bliver det ogsaa saaledes, at Lederen af Arbejdet og de Redaktører, som skal foretage det med anden Hjælp, i Virkeligheden bliver Embedsmænd, og der bliver draget Omsorg for, at hvis de gaar over i andre Statsstillinger, saa faar de Ancienniteten med. Det hele er altsaa kommet ind i et helt andet Leje. Under de givne Forhold er der vist ikke saa meget dertil at sige, og Ministeren bebuder jo, at der til dette Forslag muligvis vil blive stillet Ændringsforslag, naar Løn-ningsudvalget kommer til at gaa det igennem en Gang til — jeg tror, det allerede har været prøvet een Gang —, og saa vil Staten komme til at gaa med. Men det, som jeg gerne vilde undgaa, var, at der skulde komme lignende Overraskelser fra den Ud-gave af det gamle Testamente, som det danske Bibelselskab har med at gøre. Der har været talt saa meget om Arbejds-